

δος ἔμαθεν ὅτι ἡ ἐξαδέλφη του δὲν ἠδυνήθη νὰ περιμείνῃ ὅπως τὸν νυμφευθῇ. Μετὰ τὴν πρῶτην ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν, ἦν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ ἀποκαλύψις αὕτη, ἡρώησε τρέμων ἂν ἦτο δυνάτον ἡ Κλαιλία νὰ τὸν περιπαίξῃ. "Οτε δὲ τῷ εἶπον ὅτι ἐξηκολουθεῖ νὰ τὸν ἀγαπᾷ ὡς μικρότερον ἀδελφόν της, ἡσύχασεν. Σκεφθεὶς δ' ἐπὶ μικρόν, ἀπήντησε: « Ἔστω, ἀρκοῦμαι καὶ εἰς τοῦτο » ὥσανεὶ ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τὴν μεταξὺ συζύγου καὶ ἀδελφῆς διαφορὰν.

Ἡ κυρία Μουλὲν μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων, κατῴκουν ἐν Clermont - en Beauvoisis, διετέλει δὲ οὔσα εἰς στενὰς σχέσεις μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ ποιητοῦ, καὶ τοῦτο οὐ μόνον διὰ τὴν συγγένειαν, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα ταυτότητος συμφερόντων. Αἰφνης, τῷ 1836, ἐπῆλθε μεταξὺ αὐτῶν διάστας, ἕνεκα ὑποθέσεων τινων. Προέβησαν εἰς δριμείας ἀντεγκλήσεις, καὶ ἐφθασαν μέχρι δικαστηρίων. Ὁ Ἀλφρέδος πληροφορηθεὶς ταῦτα ἀνέρχεται εἰς τὸ λεωφορεῖον καὶ μεταβαίνει εἰς Κλερμόντ. Εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἐξαδέλφης του χωρὶς ν' ἀναγγελθῇ. Ἀμφότεροι ἤρχισαν νὰ κλαίου· ἐνηγκαλίσθησαν, καὶ ἡ δίκη ἐλησμονήθη. Ἐκτοτε αἱ μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν σχέσεις δὲν ἐταράχθησαν πλέον. Ὁ Ἀλφρέδος εἶχε μεγάλην πεποίθησιν εἰς τὴν καλαισθησίαν καὶ τὴν κρίσιν τῆς ἐξαδέλφης του Κλαιλίας· αὕτη μετέβη εἰς Παρίσιους τῷ 1852, ὅπως παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ ὑποδοχὴν του. Τὴν δὲ τελευταίαν φορὰν, καθ' ἣν εἶδον ἀλλήλους, ἔλεγεν αὐτῇ: « Ὅταν ἐκδοθῶσι τὰ ἔργα μου εἰς μέγα σχῆμα καὶ καλὸν χάρτην, θὰ σοὶ προσφέρω ἓν ἀντίτυπον δεδεμένον διὰ λευκῆς περιγαμνῆς μετὰ χρυσῆς γραμμῆς, ὡς ἐχέγγυον τῆς ἐνούσης ἡμᾶς φιλίας ».

Ταῦτα κατὰ τὸν ἀδελφὸν τοῦ ποιητοῦ Παῦλον.

Εἰς τὸν βασιλοπαῖδα Γεωργίον

Στὸ γαλανὸ μας πέλαγος τὸ νησοστολισμένον
βαθεῖα βαθεῖα ἓνα σπαθὶ ἀστράφτει μαγευμένο.
Δόξα καὶ Νίκη τῷ χουεῖν μαζί σφυροκοπήσῃ,
ἀπὸ ἡρώων ἄρματα τὸ ἔχουν συγκολλήσῃ.
Εἶνε βαρὺ, ἀσκήνωτο· ἡ δόξα τὸ βαραίνει.
Κάθε πετράδι 'στὴ λαβὴ τὴν διαμαντοδεμένην
εἰν ἥρωος θαλασσινοῦ ἄθανατο ἀστέρι,
εἰν ἓν ἀπὸ τὰ ἔνδοξα τῶν θαλασσῶν μας μέρη.
Τὸ ναυορίζει μουσικὴ κρυφῇ 'στὰ καταχθόνια,
ποῦ ἔρχεται ἀπ' τὰ παλῆα ἡρωικά μας χρόνια.
Μέσα σὲ ὄνειρα χρυσᾷ κοιμᾶται καὶ προσμένει
πότε θὰ νοιώσῃ 'στὴ λαβὴ παλάμη ἀντρεωμένη.
Ἄν πέσῃς καὶ τὸ πάρης Σὺ ἀπ' τὰ ὑγρὰ σκοτάδια,
κορῶνα θὰ σοὺ γίνουεν τ' ἀτίμητα πετράδια.
Ἀπὸ τὰ μνήματα βοᾷ χαρᾶς ὁ ἀντιλαλήσῃ,
κ' ἡ θάλασσά μας ναύαρχο θεὰ σὲ χαιρετήσῃ.
Ἐμπρὸς εἰς τοὺς ὠκεανούς εἶνε αὕτη λεχάνη,
μὰ ἡ δόξα της ὠκεανούς νὰ ξεχειλίσῃ φθάνει.

Κάθε νησὶ καὶ βράχος τῆς καὶ κύμ' ἀργυρωμένον
καὶ κάθε περιγιάλι τῆς εἶνε στεφανωμένον.
Ἄγιασμα ἡ ἄγνη τῆς, θυμίαμα τ' ἄγερι,
ποῦ ψαλμοῦδι' ἀπ' τὸν ναὸν τοῦ παρελθόντος φέρει.
Εἶνε τῆς νίκης τὸ κλειδί, τοῦ μέλλοντος ἡ πύλη·
ἀπὸ αὐτῆν ὁ ἥλιος τῆς δόξης θ' ἀνατείλῃ.
"Ο,τι ὠραῖον ἔχομεν καὶ ὅτι δοξασμένον,
ἐμπιστευόμεθα εἰς σέ, παιδί ἀγαπημένον.
Ἀγάπησε τὰ παλαιὰ μὲ ὅλη τὴν καρδίᾳ σου,
οἱ πόθοι μας, τὰ ὄνειρα ἅς γίνουεν ὄνειρά σου!
Πηγάζει ἀπ' τοὺς κόλπους τῶν οὐράνια εὐλογία,
πηγάζει ἐνθουσιασμός καὶ δύναμις ἁγία,
Ποῦ πότισεν ἓνα καιρὸ πικρὸ, σκοτεινιασμένον
τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας ποῦ ἴταν μαρμαρέον,
κ' ἐκεῖνο ἀνθοβόλησε κ' ἐπέταξε κλωνάρια
κ' ἐσκέπασε τῆς 'λευθερίας γενναῖα παλληκάρια.
Αὐτό, αὐτὸ τὸ βάπτισμα 'στὴ νιότη σου νὰ δώσῃς,
κάθε σου σκέψι μὲ φωτιά καὶ σίδερο νὰ ζώσῃς,
καθὼς εἰς βασιλόπουλο νὰ σκέπτεται ταιριάζει,
ποῦ ἡ πατρίς του εἰς καιροὺς ἀνεμοζάλης κράζει.
Τ' ἄνθη ποῦ θὰ στολίζουεν τὴ νιότην σου ὄψι,
ἀπὸ ἡρώων στέφανα τὸ χέρι σου ἅς κόψῃ.
Αὐτὰ νὰ ἔχῃς πάντοτε στολίσματά σου μόνα,
καὶ μόνῃ ἐρωμένῃ σου τῆς δόξης τὴν εἰκόνα.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Κατὰ τινὰ νεωτάτην ἀπαρίθμησην ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς βιούτων ἰθαγενῶν Ἰνδῶν ἀνέρχεται νῦν εἰς 247,671. Τούτων 82,000 δέχονται νὰ ἐκπολιτισθῶσιν, οἱ δὲ λοιποὶ διάγουσι τὸν συνήθη νομαδικὸν βίον τῶν ἀγρίων. Ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις συντηρεῖ 15 σχολεῖα πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν Ἰνδῶν, ἐξ ὧν 33 χιλιάδες περίπου ἀναγινώσκουσι τὴν ἀγγλικήν.

— Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Βρυξελλῶν κατὰ τὸ λήγον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἦσαν ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν φοιτητῶν εἴκοσι καὶ μία κόραι. Τούτων 7 μὲν ἐσπούδαζον φυσικὰς ἐπιστήμας, 3 ἰατρικὴν, 10 φαρμακευτικὴν καὶ μία φιλοσοφίαν. Ἀφ' οὗτο τὰ βελγικὰ δικαστήρια ἀπεφάσισαν νὰ μὴ δέχωνται γυναῖκας δικηγόρους πᾶσαι αἱ σπουδάζουσαι νομικὰ διέκοψαν τὰς σπουδὰς τῶν.

— Ὁ ἐσχάτως ἀποθανὼν Γερμανὸς ποιητὴς Χάμερλιχ, ὁ γνωστὸς εἰς τὸ ἐλληνικὸν δημόσιον ἐκ τῆς ὑπὸ κ. Λυσάνδρου Χατζηκώστα φιλοπονηθείσης μεταφράσεως τοῦ μυθιστορήματός του Ἀσπασίας, κατέλιπε πολλὰ ἀνέκδοτα ἔργα, οἷον λυρικά ποιήματα, ἡμερολόγια, ἐπιφυλλίδας, ἐπιστολάς κλπ. καὶ μέγα φιλοσοφικὸν σύγγραμμα, εἰς οὗ τὴν σύνταξιν ἀπὸ εἰκοσαετίας ἡσχολεῖτο.

— Παρασκευάζεται ἐν Μόσχᾳ ὀγδόη ἐκδόσις ἀπάντων τῶν ἔργων τοῦ Λέοντος Τολστόϊ. Τῆς ἐκδόσεως ταύτης τόμοι τινὲς θὰ τυπωθῶσιν εἰς 15 χιλ. ἀντίτυπων, οἱ δὲ περιέχοντες τὰ μυθιστορήματα «Πόλεμος καὶ εἰρήνη» καὶ «Ἄννα Καρενίνα» εἰς 30 χιλ.

— Ἀμερικανὸς τις ἱεραπόστολος ἐν Κορέᾳ, ὀνόματι Heron, κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ὡς προσηλυτίσας Κορεάτας τινὰς εἰς τὸν Χριστιανισμόν.

— Τὸ ἐν Νυρεμβέργῃ Γερμανικὸν μουσεῖον ἡγά-

ρασε τὴν πλουσιωτάτην συλλογὴν ὄπλων τοῦ αὐστριακοῦ πρίγκηπος Σουλκόβσκι ἀντὶ 250,000 δρ.

—Ὁ τάχιστος σιδηροδρομικὸς συρμὸς τῆς Ἀγγλίας εἶναι ὁ ἀρτίως ὀργανωθεὶς ἀπὸ Λονδίνου εἰς Ἐδιμβούργον καὶ Ἀβερδὴν, διανύων ἐντὸς 12 ὥρων καὶ 50 λεπτῶν ἀπόστασιν 540 ἀγγλικῶν μιλίων.

—Ἀπέθανεν ἐν Φλωρεντίᾳ ὁ Ἰταλὸς ιστοριογράφος καὶ πολιτευτὴς Μιχαὴλ Ἀμάρη, ἄγων τὸ 83 ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἐν Παρίσις δ' ὁ χημικὸς Ἰππόλυτος Λεπλαί (Lerlay), ἐν ἡλικίᾳ 76 ἐτῶν, γνωστότατος καταστάς ἰδίως διὰ τὰς περὶ παραγωγῆς ζαχάρους καὶ οἰνοπνεύματος ἐργασίας του.

—Ἀφθονωτάτη ἦν ἡ ἐφετεινὴ ἐν τῇ Κασπίᾳ θαλάσῃ ἀλιεῖα τῶν ἰχθύων, ἐξ ὧν ἐξάγουσι τὸ χαβιάριν· τούτου δ' ἕνεκα ἐπῆλθε καὶ ἀπότομος ὑποτίμησις τοῦ χαβιαρίου κατὰ 25 τοὺς ἑκατόν.

—Ἐν τῇ μεγάλῃ, ἐκθέσει τῶν κυνῶν τῇ γενομένην ἐσχάτως ἐν Παρίσις εἰς κύων κυνηγετικὸς ἐπωλήθη ἀντὶ 3000 φράγκων.

—Ἡ κατὰ τῆς καταχρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐν Γερμανίᾳ θέλει συνεδράσῃ τῇ 6 Σεπτεμβρίου. Ἀντικείμενα τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν εἰσὶν αἱ θεραπείαι τῶν οἰνοποτῶν, ἡ νομοθεσία τοῦ ἐμπορίου τῶν οἰνοπνευμάτων καὶ ἡ πνευματοποιία τῶν γυναικῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΠΑΛΘΩΡΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Οὐχὶ πρὸ πολλοῦ χρόνου τὸ πρωσσικὸν ὑπουργεῖον ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον, δι' ἧς κατεδείκνυε τὴν δυσχέριαν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν νέων ἱατρῶν, ἕνεκα τῆς μεγάλης πληθύσεως τῶν ἐν τῇ Γερμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἐξασκούντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, πληθὺς κατὰ πολὺ ὑπερβαινούσης τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου. Φαίνεται δ' ὅτι ἡ δυσαναλογία αὕτη τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως, ἵνα μεταχειρισθῶμεν τὸν καθιερωμένον ὅρον τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας ἐφαρμοζόμενον καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, δὲν περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς ἱατροὺς, ἀλλ' ἐκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἐπιστήμονας. Ἐν μιᾷ εἰκοσαετίᾳ ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν τῶν Γερμανικῶν πανεπιστημίων ἐδιπλασιάσθη. Τῷ 1869 ἦσαν ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις καὶ ταῖς ἄλλαις ἀνωτέραις σχολαῖς τῆς Γερμανίας (Πολυτεχνεῖοις, δασονομικαῖς, μεταλλουργικαῖς, γεωπονικαῖς, κτηνιατρικαῖς σχολαῖς) φοιτηταὶ 17,631, κατὰ δὲ τὸ ληξάν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς 34,118. Κατὰ ταῦτα δ' ἡ ἀναλογία τῶν φοιτητῶν πρὸς τὸν πληθυσμὸν τοῦ Γερμανικοῦ κράτους εἶχεν οὕτω· τῷ 1869 ἀνελόγει εἰς φοιτητὴς ἐπὶ 2297 κατοίκων, τῷ 1875 εἰς ἐπὶ 1828 καὶ τῷ 1888 εἰς ἐπὶ 1409. Ὑπολογίζουσι τινες ὅτι ὁ κλονικὸς καὶ ἀνάλογος ἀριθμὸς, ὁ μὴ ὑπερβάλλων τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου εἶναι ὁ τοῦ 1875 ὅτε οἱ φοιτηταὶ συνεποσοῦντο εἰς 23,261. Ὅθεν νῦν φοιτῶσιν εἰς τὰ Πανεπιστήμια 11,000 περίπου πλεονες τῶν ὅσων εἶναι ἀνάγκη, οἵτινες μετὰ πολλῆς δυσκολίας θὰ εὑρωσι πόρον ζωῆς ὅταν εἰσέλθωσιν εἰς τὸν πρακτικὸν βίον.

Ο ΣΥΡΜΟΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

Οὐχὶ πρὸ πολλοῦ χρόνου αἱ ἀριστοκρατίδες δέσποιναι τῶν Ἰαπωνικῶν πόλεων καὶ αἱ εὐπορώταται τῶν κυριῶν τῆς μέτης τάξεως, παρασυρόμεναι ἐκ τοῦ κατέχοντος τὴν Ἰαπωνίαν ὀργανισμοῦ πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὅλων τῶν παρακολούθημάτων του, μετέβαλαν τὴν ἐνδυμασίαν των, παραδεχθεῖσαι τοὺς εὐρωπαϊκοὺς συρμούς. Ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων ἤρχισε μαραινόμενος ὁ ζήλός των ὑπὲρ τῶν τοιούτων μεταμφίσεων, καὶ φθείρονται ὑπὸ σκωρίας αἱ βελόναι τῶν ἐργαστηρίων τῶν εὐρωπαϊκῶν συρμῶν, ἅτινα ἔσπευσαν νὰ ἰδρῶσιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ἰαπωνίας Γαλλίδες μὸδίςται. Ἡ ζήμια δὲν εἶναι μεγάλη, διότι ὡς μαρτυροῦσιν οἱ ἰδόντες, οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ ὑπῆρχεν ἀποτροπαϊότερον θέαμα Ἰαπωνίδος ἐνδεδυμένης κατὰ τὸν τελευταῖον εὐρωπαϊκὸν συρμόν, οὐδ' ἡδυνάκτο τις νὰ φαντασθῇ οἰκτροτέραν παραμόρφωσιν τῆς γυναικὸς.

Η ΑΥΞΣΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Ἡ ἐτήσιος ἐκθεσις τοῦ κτηνιάτρου τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας ἐν Παρίσις βεβαίωσεν ὅτι κατὰ ἔτη προέβλεπον αὐξήσιν τῆς λύσεως παρὰ τοῖς κυσίν. Κατὰ τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ 182 χροῦσματα λύσεως συνέβησαν τῷ 1883, 301 τῷ 1884, 518 τῷ 1885, 604 τῷ 1886, 644 τῷ 1887, 863 τῷ 1888.

Ἡ πρόδοξ αὕτη εἶναι τοσοῦτον μεγάλη ὥστε καταντᾷ ἀπίστευτος. Καὶ ἂν θεωρηθῇ δὲ ἐσφαλμένη κατὰ τι ἡ ἀπογραφὴ αὕτη, οὐχ' ἦτον ἡ πρόδοξ εἶναι καταφανής· ἕνεκα ταύτης πολλοὶ προέβλεπον μέχρι τοῦ νὰ προτείνωσι τὴν ἐξολόθρευσιν τοῦ κυνικοῦ γένους· τὸ δὲ ὑγειονομικὸν συμβούλιον τοῦ νομοῦ τοῦ Σηκουάνα προέτεινεν αὐστηρότατα μέτρα κατὰ τῶν ἀδεσπότην κυνῶν τὰ ὅποια δὲν ἰσχύουσι νὰ καταπαύσωσι τὴν ἀνησυχίαν τῶν Παρισίων.

ΠΑΙΓΝΙΑ

Ὁ λαδύρινθος.

Λύσις. Ἡ παχυτέρα τῶν λοιπῶν γραμμῇ δεικνύει τὸν δρόμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπέρασε τὸ αὐγὸν διὰ νὰ γείνη γαλλόπουλον καὶ βαθμυδὸν τέλειος γάλλος καὶ ἐπὶ τέλους νὰ ψηθῇ.